

[Carl Petersen.]

Varer, som er mest nødvendig i alle Husholdninger. Da Lovforslaget tilsigter at gennemføre denne Billiggørelse af Rugbrødet ved at lade Staten ofre det nødvendige Beløb, er Resultatet dette, at der foretages en vis Udligning, som kommer de Mennesker til gode, der har de smaa Fortjenester og de store Familier. Ved Behandlingen af Loven om Afgift paa Hvede og Hvedemel m. m. blev der fra næsten alle Sider givet Udtryk for Ængstelse over de Virkninger, som de i denne Lov indeholdte Rugbrødspriser vilde faa, til Trods for den Nedsættelse, som Loven gav, og der er derfor god Grund til at tro, at Forslaget her vil faa en let og hurtig Gang igennem Rigsdagen.

Da saavel de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, som den højtærede Ministers Redegørelse ved Forelæggelsen giver udførlig Besked om Lovforslagets Formaal og Motiverne til dets Frem sættelse, er der ingen Grund til at gentage dette, idet det fremførte fuldt ud dækker mit Partis Opfattelse af Spørgsmaalet.

Selve Forslaget gaar ud paa, at Midlerne i den Fond, der er oprettet i Henhold til Loven om Afgift paa Hvede og Hvedemel, den 1. Oktober af Staten forøges med det Beløb, der vil medgaa til at reducere Rugbrødsprisen saaledes, at et 4 kg Rugbrød kan nedsættes med 24 Øre. Beløbet er i Henhold til Bemærkningerne anslaaet til at ville udgøre 16,5 Mill. Kr. for indeværende Høstaar. — Ogsaa Bestemmelserne i § 2 om Tilskud til Lagerbeholdninger, som maatte være til Stede hos Møllerne paa Lovens Ikrafttrædelsesdato, kan vi tiltræde, da der ellers vilde paaføres Indehaverne af disse Lagre et betydeligt Tab.

Med disse Bemærkninger tilsiger jeg mit Partis Medvirkning til Forslagets Gennemførelse.

Einar Simonsen: Det vil erindres, at da vi sidst diskuterede Brødspriserne her i Tinget, udtaltes der fra alle Sider Bekymring over for den store Stigning i Rugbrødsprisen, som Forholdene nødvendiggjorde. Det vil derfor sikkert ogsaa fra alle Sider blive hilst med overordentlig Tilfredshed, at der nu gennem det foreliggende Forslag skabes Mulighed for en ikke ubetydelig Nedsættelse af Rugbrødsprisen.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til Vedtagelse.

Kristen Amby: Der er Grund til at anerkende for det første, at man faar denne

Nedsættelse af Rugbrødsprisen, idet det vidner om, at Regeringen har Forstaaelsen af, at det, det gælder om økonomisk blandt saa meget andet, som en Hovedopgave i denne Tid, det er, saa længe vi overhovedet magter det, at holde Priserne nede paa de for Befolkningen livsvigtige Fornødenheder. Og for det andet er der ogsaa al Aarsag til at anerkende, at Regeringen er gaaet den Vej at gøre Nedsættelsen generel og ikke gennemføre en Nedsættelse — saadan som nogen maaske først tænkte sig — med større Beløb for enkelte Dele af Befolkningen, selv om dette ogsaa var de daarligst stillede, idet mange Mennesker, som ikke vilde kunne komme ind under Kategorien „daarligst stillede“, i Virkeligheden saa vilde have følt Byrden, ved disse meget forhøjede Priser meget stærkt. Jeg vil ogsaa gerne anerkende, at Regeringen over for det oprindelige Beløb, man regnede med, at Brødet skulde stige til, 153 Øre, ved sit Initiativ fik Prisen ned til 145 Øre. Det vil altsaa sige, at der nu kommer en Nedsættelse paa 32—33 Øre i Forhold til den Pris, man oprindeligt maatte regne med.

Selve det Spørgsmaal rejser sig naturligvis: Naar Brødsprisen naar en saadan Højde, som man altsaa har maattet regne med, er det saa ikke et Udtryk for vor Fattigdom? Det er Prisen, naar vi mener, at vi skal holde de Kornpriser, som altsaa Regeringen og andre mener, vi skal have. Derfor er der, vil man fra enkelte Sider maaske sige, noget mindre tilfredsstillende i, at man ved en Foranstaltning som denne generelt nedsætter Prisen, idet Differencen jo saa maa betales paa anden Maade, betales over løbende Regning. Hertil er der, synes jeg, at svare, at den Nedsættelse, der nu finder Sted, ikke er at opfatte som et almindeligt Tilskud, Staten giver til alle her i Landet. Nej, det er i Virkeligheden stort set det Beløb, som selve Administrationen af den Ordning, som vi nu maa have, koster, hvis man skal sikre Landet mod Hungersnød. Efter Regeringens Mening er det jo nødvendigt netop at have en Administration, som forlanger Kornet afleveret nu, og hvad deraf følger, og denne Administration er vi blevet oplyst om koster 18—19 Øre pr. Rugbrød. Det er Penge, som ingen tjener, og det er noget, som selve dette, at man maa have Sikkerhed for, at Brødkornet strækker til Høstaaret ud, kræver. Derfor er det altsaa ikke en almindelig Tilskudsordning, Nedsættelsen af Brødsprisen med disse 24 Øre, men det er et Udtryk for, at da Staten mener det nødvendigt at have en Administration af den Art, er det ogsaa rimeligt, at